aliquos, quos Deus citat, Ex Deus, sicque Vasq. 1.2.ae d. 43. c. 4. arguit
malo, inquit, dixitte, voluntem efficalem id ei, atq; voluntem
interpam, inefficalem ui n. id aliam, qui remissam voluntem,
apte n. hi Deus facile conuinuerunt; Nam remissa et acta strinq;
the remissy actq amoni Dei sup. oia gadia in nobis perseuerat
oia mortalia peccata excludunt, prinq; di efficacy, Deus potuit
ei remissi. Sed et eij condidunt Ex voluntes ij Deus dirij no=
lent mortem, de q; tribuat, et sanguineq; ille sudor ap=
te testatq; e, intenta erat et hi inefficax, Nos n. et mor=
tem euadent mea adhibuit, Deus eandem sponte amplexus est,
qd bene addit Sal. Sup. Dei potitj.

Ceo ad duoim suppa intentioe efficaci finij alium=
ijq; Supp. et finijoe defuiste q conuinuoto fini
in meo vnico, q finij comparando e, qndiu pseuerauerit ta=
lis intentio, nano voluntas semper apto vnicum meum eliget.
Ego posto efficaciter exire domo crastina luce, nu dati lij
alicij q egredior nisi holocaum, n regrediti qd statim eligo
illud meum, Id satij e, qd crastina die electioem faciam.
Haec sunta Sd Thom. 1. p. q. 19. a. 3. Ex 1, 2ae q. 10. a. 2. ad 3m
Ex q. 13. a 6. ad 2m Sq. Rea. Ex Cont. in Vasq. d. 43. c. 3.
n. 19. Et toto c. 4. Vdal. d. 2. punct 3. Heron lib. 1. Com.
c. 1. 2. q. 8. Sal. 1. 2. Tract. 6. d. 1. s. 6. n. 29. Fundtum
est qa in voluntes efficax e, nungm ex pte voluntij impedit actq in
fonij extorni; qo qndo voluntas fuerit efficax ad finem aliqm,
nano obtinendum q vnicum tm meum, nungm impediti actq
in voluntate q nano velit tale meum, et ex consequti semper
eliget vnicum meum. Hui pte qd nang experiti, se velle effi=
caciti mouere manum, et durante ea voluntate se velle ipsa
mouere, quia pte qa si voluntas n impedit alienos actq, qn=
do e efficax, quot et n impediet, Id nano in meum vnicum
tendit; pte et experiti fonij q quam ut illius potitj actione
priuari euidentur, si sibi relinquat, n pot n assentire illi;
Durante ea euidentia, ita voluntas sibi relicta, n potit n
velle vnicum meum potita efficaci voluntate finij, ad qm
consequenda, ita se tet meum, ut ad inferendam illam potie.

Posse hæc resolvere dimittant alia Pot, qui cupito noe
dotijsq; appellat Pseu 1. q. q. 12 a. 6. quia docent
Durante voluntate efficaci finis, posse eandem voluntatem pri-
cum mutare negligere: 2.do, relatione d libera q d exercitio ea
de obtio eorum, ut ie vidimus; d meum finis unius d obtio
eorum, qo id natu voluntas ad illius electionem. 2.do infirmat
non posse affectat semitem qui hq. q solam abscissionem
obtinere pot, d id remanet ceteris abscissionem, qo d. 3.do Electio uni-
ui mij d meritoria, quido meum sit bonitatem, et meritoria id
q mutuum, d nono merito, qo dicit de libera in se taliq d-
lectio, et id in sola ea, et quia totum liberum mihi id cessare a
voluntate finis; Nam nonum meritum mutuam posset videri li-
bertatem, stata liquis in aliquo eventu ad congrui pot re-
dicare Martyrium ei mutuum unius ad vitam æternam consequendam
pot hq. in aliqua publicia fidei defensione, ille autem q aliqui
Martyrium, qd d meum unius, in illo eventu, id
autem Mart. meritum, qui ille q intendit gratia d finis, qo id
hoc in sola ea h. d in voluntate gratia, d et in de, d consequi
id aliquid nario martyrium, seu unius mutuum.

Ad 2.m enim posito rei, voluntatem ei libera
id exercitio ei de bono ejus, abscisa nec d bo-
tare mutum resolvere, in q voluntas hic hortetur abscisa a
unius mutuum, quia fuit causa pot id efficaci voluntate finis,
et consequi id electione mij, et alioq tantum dicit supposi-
d libertatis ratio id. Ad 2.m dic id infirmat ille dicit
abscissionem in eo eventu, et qa voluntas mutuum efficax fuit,
et qa ti efficacem fuit aliquido in ea nostrite.

Ad ultimum enim id dum Dat. sup. n. 24. et
Alor sup q. 5. Regando tamen enim, qa id nonum
meritum, qd id condedimus, id negotio mutuum libera, id de-
ij id libertas id ea, dumno in mutuum diversa bonitas re-
periatur, id ea d id finis, qui bonitatem in mij dari finem
d. de ea finis, id quam Martyrium habet diversam bonitatem
a bonitate finis, electio d in Martyrium habet diversa meritum
diversum ab eo, qd habet intentio finis, in q solummodo libera d

electio Martyrij in iii ergo. Petrus q̃ omnia liberta sati-
it ad Dei ex merito, si bonitas in Deo daphicus, quod
a Sth. Intrando by. homicidium effugit, ad q̃ mihi, nec
suppo, restantes tangi meum unum pergi Radiu Petro.
Illustro illa gladij ferendi, hic diversum demeritis, ad eo
q̃ d'ni vitamentione fugi. Intentio ergo finis hic malit-
tiam et demeritum homicidij. Electio mej malitia, et de-
meritum furti, et malitia, et demerita fui distruit, et exco
hit diversum demeritum electio ad intentionem, qa dat diver-
sum Deum malum volitum, et libertas omnia sit. gō de. Si
q̃ ultimo ō distinctam ita dicendum ut dicamus electione
martyrij ē magis meritoriam [illegible] qa eligit
aliōs Martyrij, n solum q̃ gratiam, sed et q̃ affectionem fi-
dei, dei gratiam, fui adjunctum, et sic fuit ex qa magis ōta-
bitur meritum.

Sa difficultas d'Dr voluntas fuit ex rigibus boni,
aliquid q̃ libero eligere, q̃ ex irrigibus fui
mimy bonum q̃ferri Ma.? Sta strang fuim finis dicti
cultij nō affirmice, ita Med. et Sp. Sup. Val. 1. 2. d. 2.
q. 8. pun. 4. Suar. in Mat. d. 19. s. 6. n. 13. Sl. 1. 2a
Bart. 6. d. 1. q. 2. n. 19. Spid. Henr. Mar. Gab. Lutny
Stahly q̃ refert. Si qa semp in quong ex sui eventij dicit
bonum in q̃ voluntas ferat, gō se illud sit rigibus altera,
se mali, dummodo id bonum sit, fit voluntas q̃ unqa eli-
gere, quinqui aliqui ictus q̃ d'mediate libero, bonum fructu
bono electo feferat, et ita sit ari ij. Dr 2o voluntas
divina ex irrigibus mundij, q̃ possibilis viatur, hinc in electione
rigibus, et ex mihi Maroni electioni, libere eligit hunc
potius, qui dicit condere. Gō cuia voluntas q̃ libertatem ex
divina participat, ad p̃ostere potest in boni rigibus aut mi-
rigibus, nec solum aliqua, excogitari fit ad hoc angum, ō
qui n facile inducit.

Objicies 1o ex Sth. et ex ri. Dr. qa electio ut
dicitur 3o Eth. c. 2. et 3. et appiti p̃ deliberati
mij, se p̃ iudicati, aut p̃lati, gō voluntas 1o fit eligere

solum ex meis viris illa bona quæ recipient indicata ab illis, non
melioris, et ita vult Philosophus 1. Ethic. c. 4. a. 2. Et quod magis est
non potest voluntas ex quovis bono allicere, nisi illud quod
illius effectivum esset, quod expresse declaramus Dionys. in 2.
de Div. Nom. q. 2. Cons. 1. 2. et q. 17. a. 6. ad 3.m Bonav. 3. Dist.
q. 4. d. 1. Horum in Margarita Philosophica lib. 11. c. 15. Prob.
Philosophor. lib. 1. c. 2. Ex hoc objicies, Minus bonum comparatum
cum bono Max. dicitur malum, et malum amari non potest ut ait
tat ex dictis; quomodo voluntas non potest velle minus bonum sub
specie maximi boni.

Sta objectionem ex St. 110, ad solvendam rem
electionis in quia nos, sicut quidem, quod voluntas non
bonum alteri praefert, et unum prae alio eligit, in hoc non
electionis illa sed principiatio, plati, aut principiatio nos ra
ti expendenda, ut vel illa quod de eo, et ordinem nos eligi
ri in quo voluntas respectum, quod illius praefert. Nec de eo
no electionis sed rei praetermittere: et ita illa Solve, ita et intelligen
dum est solum dicitur quod iudicium illius habeat ad rem
dictum electionis; id est videntur minus bonum praeter prae bonum
illi Ratio affirmare. Sta objectionem ex hoc quod minus
bonum comparatum boni Max. non quia impeditum illius eligi
endo; sed quia bonum honestum, nunquam aut utile, multo mi
nus rem malum, sed boni min. non, id est appetit, dicit. Sed non
recte quod dicunt calorem ut unum eis frigus, et cum calore ut
sed conservat, et nam calor sed min., sic et malum appellatur
minus bonum malum, sed ut cum bono Max.

6 Difficultas est, Voluntas divina aliquid ne possibilis
malum, cum ad nihil jam exercitium ad illam amore? Nihil
gendum est hac difficultate de amore efficaci tumente cum effectu dentium,
Ut h. n. Platonici, non ei naturaliter quod dari in Deo sed ipsum, et
Nos ipsa voluntatem suam facit tam in virtutem ut, quia in
habitatoribus terra Dat. 4.o. Certum est quod ut diligas eum, non
in in Deo hunc affectum, non infinite dentur eum solum possibilis,
et mangin dicuntur, ipsum extiam si Deus efficaciter nulla, dumquam
illa tandem. Tota difficultas est, Voluntas eum possibilis, dici

ni Deo aliquis saltem actus simplex, sit virtuosus, et tendens ad
extra, et ut sit naturaliter, an liberè?

Pro quorum amore cuncta possibilia autem virtuosa; id est
ut libere sed naturaliter. Hæc sententia colligitur ex Pris. in
l. 2. c. 45. a. 1. q. 1. Dion. Cart. q. 1. ca. 3. Scoto in 3o lib. dist. 32.
q. 1. §. q. 3. a. 3. d. ad imaginationis. Vasq. expte cum docet
1. p. d. 19. c. 2. Ægrob. lib. d. 3. c. 3. Duas pro hac
hac sententia, probanda est; 1a docet Deum hæc actus amoris ea quæ
possibilia, et quæ ea bona et pro entis, ut illa voluntas eius ad extra
sed et nec illa, seu possibilia tantum, quæ cum Deus, nec ejus
bonum sui, nec plus suspendere actus, amabit eaque pro voluntate
quod nullo naturaliter sit ibi amor, et erat 2a pars nihil semper im-
pos, ea ut amor Dei diversus agens, et ad naturaliter, oportebat posse
dari aliquem rationem, aut in ea, aut in rebus, et agendi, seu
libere, et ad naturaliter Deus amaret. Sed ut ea, aut voluntas Dei
dari ad prius mutatio, et hæc apparet. ad prius et dari in rebus
possibilibus, ad cum ea non possibilis sint nisi quæ bonum
diversa ratio de possibilibus, et de omnibus, et ita ut potuerint
ad ea) pro actus amoris Dei ad naturaliter, nec hic ad prius liber, aut
agendi moriari. In hac sententia tenenda est, et tuetur
Suarez. Quia sententia procedere in amore et creaturarum pos-
sibilium, sicut amor ejus. procedit naturaliter ad.

Obiicies 1o. voluntas cuiusque bona amat ex necessitate;
pro ut ad minus id affirmandum est. 2o actus multiplex in-
cludit aliquem intellectionem, et imperium, pro ut id Deo attribuendum.
3o voluntas divina ad nihil nisi ad actus simplex bonum, id est
possibile, et id actus simplex bonum, pro ut amabant a Deo naturaliter.

Ad 1m obiectionem ego concedo, et cetera ande; ratio
diversa est quia voluntas cuiusque et pro puncto simplicis
cionis exercere ut cuncta bona, et pro difficultatem aliquem invenire
in efficiendo actu amoris, id amet et actus, non et vim
efficientiam habuit. Vel tum quia suspendit actus, tum quia vim
nihil in eo efficiendo pro invenit bonum amat cuique possi-
bile; Deus vero per suam operationem, nec hic quoque suspicio
nec in actu amoris efficiendo difficultatem sentit, aut sentire pro

cui illorum amor, nisi sit aliquid, aut sta a voluntate, aut ad ejus
officium fiat. Vel nisi posse, id maxime dicitur posse ha. Ille
2m officium nec, actu inefficiat, et aliqui difficultatem mi-
cet, nitendum inflectitur, quin repugnare; autem ut insi-
cum, qa Quis ut vult eis ad extra pluere, ut repugnare Deo,
id maxime declarare illius hypotesim, Calumq ei licet de ejusmo-
Ad 3m obiectum dico, divinam voluntatem ut mori, ad aliud effi-
cacem exercendum, ni ab obiecto simpliciter bono, seu a bonitate merea-
ut sit ni generale principium; Mori nec id actu inefficacem
tum ac nisi posse pure suspendere actu, tum qa nullam in eo hinc
difficultatem libere fit.

Disputatio Prima

De Libertate.

Qui nolo, libere imperata minuent, et efficiunt, opera hoc mi ista
de libertate illius et voluntate, qui vitio de eo hic, ut vitali, sive sup-
nali; sane condimus de, quin in 1a. partice habet. 2a prodit ad
sit sui, deinde, falsitatem = ellenet ad agendum. 3a disputat de ejus
minum libertatis; 4a de virtute, et corruptione disputatur;
docebit 5a generatim hic in quibus in actu ducuntur; Con-
cludet tandem 6a aliquot dubia, ad effectum huius d. ju-
ninii admin vetita.

Sectio 2a

Audenti libri vitale, et supernale, ad dicit Deo in quibus!
Cum hic partem sine vitale, quin supernale, Dicendum
Et libertatem libere, strictus dei gaudeo d. Hic ajo vi-
le supragaudere ei sentia perennis experia nudet, et perfectior
in dej redimo, post frequentorem aliquam actum ad rebus
operis Nisi, docetq hac experia, autem illos ejusdem aliquin gignere
in poa ej exercent, et illa facilior, et promptior fiat ad opandum
et gignis dicemus, et in ea facilitate experta in illis, et spe-
lia, post aliquis recumbere, ad ma, perfectionem sui, et hinc

ha poté, quod proprius finemq; sui esse dicta, id nullo hoc nõ
in nolente, et appti, voluntate id dant spiritui, et minuerit facilitate.
Quod si autem proprium appetitum, nisi quatenus sui facilitan-
tur ad operationem spiritus, a quo agendum; id appetitus sui agit
in poté operationibus, quam autem pterquam id, sit id nisi,
et ndnie, id min. nisi vis, qua autem proprium appetitum.

In libris supernaturalibus desiderandis aliqua ex sed illum
libri nõ fuerit, cum viri docti in autoris supernaturalibus
sanitas de exequendis, compositio de, et alacres exhortantur
priam tri ad hujus p. e. impetrandi, seu supernatur. dant, ut poté sui
fon poté operari, et id illum ut facilius poté operari, et constituat
ridet sui, sui qa poté spiritus sua autem, ut ad sui libri
supernaturalibus, autem facere id poté: Quod alia non quando id affert
concedunt ei hujus supernatur, et esse virtutem dei, ex non et qa natura
poté sui viribus relinquere, nihil supernatur mostrari poté, et
spiritus unterat, posse gratia opera supernatur adore. Dg. autem
desiderati, aut fidei supernatur, oportuit minister sibi credere,
a qa ipse alluentur, et a ipsi invaderent ut ipsa inanitas, ad sup-
naturalia opera alluantur, et adeo verum id, ut concordi SS. Antiq. sig-
matis sit pendum ei illum, et temerarium, illum a infideli hujus
negarit, dominitudo magna ei obligari ex fonti. Vien. Lion. vnic.
de Sum. Trin. et Fide Cath.: Qui et ad Corint. c. 13. Nunc autem
manet fides, spes, Charitas. Hoc notant coni SS. Vega. 1. 1. de
q. 19. c. 1. Vega lib. 1. in Trid. c. 24. Alan. tra. 2. Moral.
c. 2. Gab. in 3. tra. 2. d. 27. q. 2. a. 2. doc. 3. Sot. q. unic.
d. ad quem.

Promittit 2a pars et exponendum a nobis, quid sint
fides. Hoc ex capite de fide sumi poté, dum ordo fidei
desiderat, quod a singulat. ordinata sui nobis, id ei supernatur. Vocationem
huius fidei explicem, si aliquis affectamente, legi, et magna spectata
cudigat. Octio fac. sui id Dei gratia fidei, ad ex peccatis
alienum, aut facilitans eadem poté. Si expendat hoc dopo, quod
dicit, si videntemnat, et solat nihil sui, aut solas supernatas et eletas
hat ad eis extendat, et considerantibus sibi: Ne detinet aliquis ea
tam late vagari, et ad spiritum et intentionales extendat, qa ha

agunt vires Dei, et potentiam adiuvent, et explicent; huic vero resistere
non potest Deus.

Videndum modo, in quo potentiae viribus Dei, tanquam
in subiecto; nam de subiecto quod certum est illud agere,
in quo his vivamus, movemur, et sumus, quae Dei actu dicuntur
aut facilitat ad operationem, opitiam, id duxerit et ut in his pro
rebus, modo aliquo, et in aliis potentiis si huic, prius et ubique
exigat potentia illorum capax, 2° potentia illa sit appetitus.

Dico 1°. Potentia capax Dei, duas dictas partes habet, 1a
est ut sit potentia activa sit et passiva, seu immanens et
transeuns. 2a ut sit potentia aliquo modo indifferens. Utraque sententia potest
fit ab Scot. et Thom. 1. 2. q. 10. a. 3. o. Cajet. Cont. Med. Vasq. disp.
Vel. d. 4. q. 2. punc. 1. et 2. Toms. q. Mat. c. 1. q. 3. 3 quinq
et regnat indifferenti. Suar. in Met. d. 29. s. 1. n. 10. Arag. in Mor.
c. 5. d. 8. Ferrar. Al. 1. 2a Tract. 10. d. 2. s. 1. Nota Pluries repetit.
fit 2a pars, quod minimum potentia capax Dei, debeat esse immanens. Huic
est in potentia activa, quod fit ex potentia in quo reperitur, et potentia activa
actum. Quod significat et actu illius potentia in id aliquid et illius
in id transeuntem, cum alius potentia in exercet, et illa quinque ne-
libus est capacem quo illa potentia recipit actum, et in aliquo est illius
potentia, activa sit et passiva, sive immanens operatio, quia prima
a quo actus fit, et in quo recipitur; potentia fit 2° Deus 1° passio, diversa
vero quo est potentia, in quo eadem ~~[illegible]~~, est in potentia im-
manens.

2a pars Dei, naturam videlicet esse aliquodam indif-
ferentem in potentia capax Dei; fit 1° ex Scriptura 2° Rationes.
c. 1. dicentes nihil esse quod potentia ad omnia appetens, id repe-
tit, et ad nos principatus, ad tempore semper servendi, ejusmodi ad
nos semper attendit, potentia quo ad omnia esse potentia. fit ratio
2° hac pars vera, huic dantur ad faciliterandum operationem in quo principatus,
et potentia esse potentia ad hanc esse, ne sciri aliquam indifferentem et immu-
tare facilitatem, id naturae nec tuto comare, alterata, sit ad aliam
operationem, quo talis potentia mutatur et ut regnat sicut, et quod ex
hoc sequitur, potentia illae praeter non obtinere possunt, quae aliquem indifferentem
obtinuerint.

Dico 2°. Voluntas, et sensus, et angelica, et subiectum capax
indeliberationis. Hæc ita et alij omnes, præsertim do-
cent citati Doct. Si igitur tam illes, quam voluntas et prius ani-
mantur, ut et agant, et recipiant suas operationes, contra hanc
indifferentiam in operando, quæ dicit in illis deficiunt, et sint subiecta
libertati accommodata: et hæc prius et immanentes, nunquam in principio
et indifferentia aliquali indeliberationis, sed voluntas solum, cum ea sit
prius facta libera sui principij prius exierit, nec dicit, et ar-
gutia voluntas, sit magis liberata ad actus, sed sicut difficultem
aliquam vincendam, non est sicut subiectum libertatis proportionatum; nam
Beatus in patria id ad illos actus, et voluntas angelica det, qui
dicos, et maxime difficilis hij ad servandam iustitiam, ad amorem ini-
mici &c. Sed angelica voluntas, acquirit sui victoria in angelis
sicut; qui dicit capax, et expte id alij docet Suar. hic. t. de Ver-
tute. c. 12.

Dico tertiam. Voluntas, et sensus, et subiecta indifferen-
tia actus, ut diximus in d. de libertate. Quod et libertas
ad exercitium actus in patria, ubi non est Dei clara visio, qui se
ipsum amorem, qui id in his eventus nullam sed indifferen-
tia erit sui capax. Ita nihilominus, in actus elicitos huius
indifferentia, voluntatem et sui capacem, In 2° ea sensus iuvet indifferen-
tia ad exercitium actus, id ad certa species illius libertatis sit, sit indifferen-
ad exercitium actus cum posit illud non elicere. In 2° contra et
voluntas capax sui, quantum potest sui libertatis, et sensus
quia libertas in sui exercitio ad exercitium amoris Dei, et nihilomi-
nus indifferentia sui ad sui libertatis, ad illam sensibilem, accedit ad hui
spiritale, non tam facilitatem quam, ad nisi possunt ipsa ea eli-
cere, non ac illis non ead tria sit non, atque ac nisi sit libertas. sum
portio ad sensu plenam dico et cum Suar. d. 54. c. 2. n. 13. et
Suar. prima de fide d. 1. s. 4. n. 6. ubi puppis autem infidelitatis
indeliberatio, Illum quinque. dico unum, actus 2°, quinque hui
quantum illi actus, sunt nisi, et voluntas ad illos libertas, hoc
in illis et faciens, et si faciunt habere suum producerent huius
actus, quo et quido nisi.

Et indeliberationes in operando et Mag. dubitatio, et illud

facile, qa si res cognita sub sileant opinion̄ adhaer., mox a
indifferē ð illus, ut videar fierat, iudicando eas eē, aut
n̄ eē veras. Cognimus etiā sit evidens, siquidē natā dicim̄ illus
ad assensū evidīa cognitae, sic nihilominus aliquali indifferē
tā ingentem difficultatē, qm̄ sit ad illos in dicenda vita
cognita, ita ut, ð actiū frequentes facilitem̄ cōparat, q̄ n̄ nisi
ad hu̅ conveniet. Quem tn̄ haec ultima ratio q̄ hūm in illa tuo
suadet efficax, n̄ tn̄ in angelico illo, q̄ ei sit sufficientiss., n̄
videtur tam difficultatē illi sentire, qm̄ experimur illos hūmes, ið
dicendū ð q̄d angeli ex natūs n̄ sibi evidenter hūm n̄ haerent,
quia non sufficientem habent illas, ad illos cognoscendas, ð docen-
das, si maxe dictam. Fit ideo ex illa dicta q̄ angeli, n̄ sit evidia
tās eē dicta supernalia, cogitans eandē ... conq. vates, in n̄ sit
eis dictatus, sed sciat aliquā inclinationē illius angelicus, hiis erit
capax angelus ad hac dicta. Ita expresse Suar. in tr. de angelis
lib. 2 c. 38. n. 8. et alii hic ibi allegati. Sal. t. 2. tract. 10.
d. 2. s. 1. Todo nō lōg tenent Mol. 1. p. q. 58 a. 1. ita. 6. hum.
ibi, q. absolute docent regesum in angelis hiis negativ. Et tn̄
Sit tn̄ celebre argum̄ q̄ oppugnat nostrā 2a dicta, tota
facilitas qm̄ experimur in actibus illis, nasci sit
ad speciebus ... mobilioribus, ð replicatis, in illis, si angelico q̄
hūno, qd frustra est hiis. Resp. negando ant., cujus falsitas ex
eo apparet, q̄d species minime inserviunt apprehensioni ita n̄ posse
ab illis procedi ea facilitas qm̄ experimur in iudiciis, sed ab
aliquo hu̅ ad illiū inclinatione dimanat. Convincit 2o
facilius audis, qa spiis, cum si eoīs docti, genitis, ð indocti, si tō eis or-
tem fecit facilitas in iudicandum de dictis, eis hoīs sciam cinxit, qd con-
falen sit, siquidē ð q̄d illi tn̄ dicant sapientes, q̄ ex frequentes actiū
hiis sciant comparavenient.
Dico 3o appetitus ð phasia hūna, sunt si capaces, appetitus nō
ð phasia bellurina minime. Haec ita mihi videri probab-
lior opinio probabile iudicem, tam in phasia hūs, q̄ in appetitu qm̄ in phan-
tasia, ð appetitu bruti dari hujus, ut tenent aliqui in ghos v. Sal. t. 2o
tract. 10 d. 2. ubi alios citat) per ea Stat Phil. 2o Et. c. ult., ð
q. Et. c. 3. ubi n̄ solum hūs, sed et vitia, ð virtutes ponit in appe-

Deut. c. 10. n. 13. Mar. in Mat. c. 16. ff. 4. t. 3. a. n. 3. Bass. l. 2. c. 18. c. 4. n. 27. et seq. Thom. lib. 3. c. 20. p. 4. Mal. l. 2. c. 4. p. 3. quæ. 2. et plures alij, quos referunt Pirhing, Bel. antegin. pri. ad gal. sermonem hic ex, n. de jejunio, jejuni, d. de rigoroso bu. alto ex jejuni.

Ejiciatur de appetitu, et Thaeria bona, qa p varietē circumstantiarum, ex imperio voluntatis potest hoc duca pace, moveri ad operandum sec. illa in, p. ubi relinquitur detrahere sint ad unum, qō cum hominis aliqualem indifferentiam, vel jejunia minuantur, eximunt capacem hujus, ita p. ipsum actus acquirat, ut voluntas p. ipsis obtineretur, et rei; de appetitu no et Thaeria bonitatem, oppinor ordiri a bono jejunii, cum nang hoc possit ex p. detrahere et addere operis, et aliquid ad hominis indifferentiam aliquam, aut videtur in, p. aliqualem subordinem ad potest, p. ministram aliquam possideat, n. dari gratiam cum illis hujus condedamus, qua cum et ad mag. bonum, facilitas, vi actionis Thaeria, aut appetitus boni, p. veniant ex jejunio, aqua enim, p. potest ulterius, aut remittere cogitat; detinet p. appetitum illa ulteriorem cogitatio, ad bene potius ceto, qui ad alterum.

Dico 2.o Vera motia, n. est capax hujus, nec vi hoc, nec vi libertatis. Sti D. Th. 1. 2. q. 10. a. 3. ad 3.m Bass. ibi a. citata. c. 4. n. 20. Mar. Aug. l. 2. n. 3. Dicunt et qa jejunia capax sui et jejunia minuendi operandi, jejunia motia et jejunia libertatis; jejunia et capax sui. Probatur qa ex illa facilitate, p. in jejunia motia contineat, optime retinendi jejunii, in actibus esse, quia n. primo, ad vi ducendos hujus, in actibus jejunii, p. dum actiua et et n. et aptitudo, p. n. non, recipit motia ab electio, p. pei cordis vicina illum expiant; Hinc et qa facilitas illa, p. gubernandus et vitis artifex, vitaeat in movendi, in apponendo, et melioris manibus, ut n. videant adversere, nascant vi primis ex sui efficacia, vi in manu, fede R. et vi illa, diligentia manus aut pedum tenta detentata, ut minime lesa adversa; nascitur 2.o ex facilitate ex, qua p. motia flegmatis extinguendi humores, p. impedimenta evant, ne vi fierent victoria.

Dico 3.o In situs extrinsecus multa concedendo et hujus. Hac bonia et vi; eam gratiam, quam. d. 40. c. 1. n. 15. August. in moral. c. 5. et 6. conf. 3. sup. et 17. q.

i ad unum Geo. 3. 1. 2. 2. 10. c. 3. Vel ibid.
q. 2. punct. 2. Vasq. sup. n. 61. Hor. lib. 1. c. 20. q. 1. Vel.
21. q. 1. Dicitur ergo hic quod si vio debitae ni sui operibus, nec
obligari debet indifferenter, ut voluit quaeditis nocuit, ut quod id
posset compensare, quo d. ani fi, quia quod nihil indifferenter in-
trinseca, ipsum fit voluntas, quod potest operari, et non operari, vel indi-
ferenter intrinseca et subordinata ad voluntatem, quales sunt Appetitus, et
Potentia, et quae ipsorum actus diversimode possit in aliud tendere, sive
videlicet, aut sit ad bonum, quoties imperat voluntas, id in sua hac vel ac-
cidat, ut imperia [illegible] et nunquam operatio [illegible] ad visum,
ea imperio voluntas, generale eodem modo oculus, et oculus, sive vi
videat, quo &c.

Dicus, quod ejusmodi dicit indifferenter obligari, indifferenter
non ad videndum lumen, aut illum colorem, quod auditus
ad percipiendum sonum, aut illum sonum, quam videlicet aut au-
dium, quo sufficientem indifferenter sicut se habet, ut ipsi hi conve-
niunt. Sed haec indifferentia, vel ei indifferentia nihil, nec intrinseca,
quia haec in voluntate, nec principalis, quia invenitur in potentia.
Ad ei solum indifferentia obtinua, et ita aequa, quod indifferentia hanc vel
regit, id omne tollat, apud ea convenit et sed quod obtinu-
dum quod sit, et quod indifferenter ad videndum lumen aut illum
colorem, sed colorem nigrum, et illum repugnantem, tebaty id sit
ad colorem nigrum, et sic de caeteris sensibus.

Solutio 2a

De vi Causae Salutiferae.

In hac quaestione considerandum sunt tria. 1m. de illius quae;
2m. illius intentio, aut intentio; 3m. illius irruptio:
Ad ea hi sunt nihil, 1m. superiori, de eorum Sac. S. loquamur, innotescimus
videtur difficultas, quae ea causa salutifera hujus, ouvrasanitas dicit. Ut
eis hi nihil id constet, ad hi, post actus repetitionem in nihil relin-
quit, dubium nihil nominis, et, 1m. actus sit id effectus, et quod sedant
hi.

1a sententia docet; Aliquid nihil fieri apud, in qua id

[illegible] unanimes, alias nec [illegible] ei solum disponi, ut [illegible] illi pertineant. Hanc sententiam [illegible] Durand. in 3.° dist. 33. q. 2. non negat Scotus q. 1. a. 2. Pri. 1.° hanc sententiam [illegible] 1. Physicorum c. 3. text. 17. ad hominem et dicit motum, quia rationem dicunt, [illegible] unum animum, alias esset hominem nihilum. Pri. 2.° quia huiusmodi difficilior [illegible] ob; quo alias non illius esset, in ea aequalis sit effectus melior. Haec sententia et illius sententia [illegible] falsa. 1.° Quintus Durand. [illegible] in ipsa rationem [illegible] pro, et vim hic aliquam, quam si ad hanc dicit motum, [illegible] ad [illegible] ferunt animam animum, in in sententia Durand. hinc fiet aporia, et non [illegible] animam, ad [illegible] inventiam. Quid dicere ergo, actus non est disponens ad hanc, [illegible] riam disponit [illegible] Verbi et regitur, ad unionem inter [illegible] et materiam, ut fit in calore. Ita quia in [illegible] Deus [illegible] et [illegible] omnia inter animam et corpus, et sic de singulis disponit; [illegible] et alias disponit huiusmodi [illegible], non [illegible] regulat, nec unio primum dicit, [illegible] introducat, sed ut conservet, quod [illegible] disponit [illegible]. Sed actus non regulant ad conservationem omnis inter hanc et [illegible], quia [illegible] conservante actu [illegible] huiusmodi, quia bene inferunt, quod actus non sit disponens ad hanc; falsa ergo sit dicta 1.ª sententia.

Dicere posset aliquis, posse esse indifferentem ad productionem huius, aut illius huius, quia [illegible] actus et disponit, determinat ad productionem huius, quia inclinat ad actum illum, et disponit et [illegible], nec producere alius huius, quia non hic actus, quia ad illorum productionem determinat. Haec eadem et apparens, sed falsa, quia actus disponit, quia determinat aliquem ita [illegible], semper regulat, aut ut conservet ordinem inter materiam et formam, aut ut removeat a materia repugnantem dispositionem, ut forma introducenda, quod fiebat amovendo dispositiones ordinis, calorem hoc [illegible] idem [illegible]. Sed 1.m non inventus in actu, non regulat ad conservationem huius, et unionem illius cum forma, ut fit ex materia contraria oppositae [illegible]. 2.m nempe removere repugnantem dispositionem non semper est materiae, quia [illegible], non semper hic dispositionem propriam huius quae producit, quia multae excogitatae causae, et sic regulat actus, non est dispositio ad hanc.

Alia [illegible] quia obiciebat oppositae sententiae, ad 1.m quod multae actus oppositi, mortem illius ex [illegible] negare in productione huius, ipsum animam, sed sensibilem [illegible] et successive alterum, sicut [illegible] huius, ut puta quia [illegible] ab actu [illegible], et

de se nominanda conspergat. Hinc 2.m sequitur, in hibus magis
hibus de qb agimus, fieri id quod sit efficacior actus, ut expte do-
cet Suar. in Met. d. 44. s. 8. n. 20. Sal. 1. 2. Bont. 16. d. 3. p. 1.
et plures, ipse refert nro. 11. Et ex qa actus d ea praedicti, et totaliter unus
que hij nati, ut infra dicam. Hinc ulterius nati, et sed qa ea partialiter
iuvemur ad bona, illis conferens facilitem ad actum, ex hij et longe
inferior actu.

2.a sententia est Bonav. 2. Dist. 9. q. 1. ubi tenet, actum de ea
re humana et unam eam, sed ut unam calitem, quae bona
hum faciat. Fundat hanc sententiam qa Deus est ab, sed ab non est agens,
quia integrum nec ea est; ergo actus est ab ea res, sed solum calitas, quae
bona et agens hum fecit. Hoc fundatum est satis, quia in
actu ipsum bona reperitur et genus, hoc, et entis talis actus, et imi
se modate tegunt, et si de ab et ea effice identificant, sed de effe
ipso dicit, aut actus videntur logum, cum illi dicimus, quod sit ea
hic; vel potest quod non offendamus aliam ad agentem, et actus tribuamus
facultatem ei; quod ab effectus actus videntur, et alia talis huius
generis, non sed ab, omnis manifesta, quia ab potest 2.o mdari, in
sua tri placuerunt, actus vero innatus de qa logum, et 2.o mdari
ad effectum seu effectum talem signum, et amoris: integrum ab plu-
tionem hij inequivocat, si bona ad eam disposita sit.

Mit igitur 3.a et ultima sententia, In qua actus de ea est hij
nati. Sic D. Th. 1. 2. q. 50. a. 2. Hal. tri. q. 4. qu. 2.
a. 5. Vasq. d. 79. c. 9. Suar. in Met. d. 44. s. 8. n. 13. Fons. q.
Met. c. 5. sect. 7. et 8. ubi addit, actus ea esse integra praeter hij
Sal. 1. 2.a Bont. 16. d. 4. s. 1. n. 3. ubi allegat alios. Et D. Thomas
sententia in diversis aliis. 2.o qa hij existunt, ni fiat exercitio
actus; ergo actus tribuendus de calitas esse in sua, et expte
docet Sal. 2.o ut d. c. Julia inqt, agendo, iusta; temperata te-
gendo existunt, et similiter operibus hij fiunt. Ita et ea de
ea hij, occurrunt aliqui quae Petrus excludendae.

Quarum 1.a hij acquisitus et genitus et aliqualiter
extinctus ea deleo; si logum de 1.a soloe actus, et post hij concurrere
ad illum actum, et ipse effectus fiet. Si logum de conjunctae actus

sibi poti, ut hij consenserint illumque actu, ac ipse genitus est.
Pri 1a pars rei, ignari actus, ut est suum, debet ex ipsa suppo-
nitur, ex qua ea effenitur, qui actus [illegible] pri hij; appri pri-
us in eo quia ad eo natura erat, ut hij, unaquemque ad 1m gene-
rem actus, ac ipse hij genitus est. Pri 2a pars rei, qui-
am ad rem pertinet, ad posse generem hij, velit poti actu si, nam
eam genuit, continuare, id in i. eventu quando continuet actu,
idem ni ea continuoe nam praeset, amem, et continuoem, et ac-
tum ipsum in ipsinoe; qd hij concurrit in pri, ad consenuoem
eiusdem actus a q ipse genitus fuit diversa tri aoe ab ea q
a sola poti consenuebat actus. Nam mutato agente mutat
et ei; qd dico de consenuoe actus, non et apparitie rei, de in-
tentie actus ni consenuoe, ut considerantur nostri erit. Nec et
inventiens, qd nis et actus, posit ei ad invicem ita esse ita di-
verso modo diri sint ei; actus nempe ita esse totali et totali
hij: hic vero ita esse partiali et minus totali actus pri.

Probatur 2o et quoad actus, quinq valde verisimile, ta-
hij sit ad placendum nam in poti, q illa, elicuit ut
eam huic qui supponda si aliqua q rem probabiliorem reddit, ut
concordant [illegible] nisi citandi. 1mo quia actus placere in
poti aliqm quinq. Tunc et qa hij saltem aliquid q qui-
bi q multos actus, ut oti, fecerit, qd nisi singuli actus con-
currant placendo aliqm poti hij, quam mo, ait illi actus
ii dicent illum sum generasse? Non actus et permanent in
poti hosp ut notum est, qd aliquid in poti relinquunt, nempe
qui impressiones hij, rei ipsum, ad suum dicant concurrere: Hoc
mo praedentes gutte, lapidem excavare dicuntur, non qa praes-
sent ultimam guttam, q illum excavat. Sed qa aliquid operatae
si, lapidem 2ij emollienda, excedendo &c. 2mo ait illes qui
hij, si placuerit alio, si alegentius actibus, ii eiusdem speci, qa
poti et qa actus ego placuerit, ait si eiusdem speci, et semper eun-
dem quem placuerit eadem qui. 2o qa ait illi qui hij in-
clinat ad eosdem actus. 3a qa ait illi qui si qi ei permanent,
i.e. non pendent in fieri et consenuari. 3m et nam posse con-
sideran diversis mij; 1o qad eam hij; 2o qad potest, et spe-

tionem hujus; quoniam quis hujus to remissus, et huic quod etiam, in ut g-
lius, et difficile abrici potest. Non ut quoniam quis hujus, quod
statu, et perfectionem et huic, quam ad statu et perfectione hujus negoti-
et hujus intentum, et in statu perfecto, quia ita summus affectus, ut pro-
pte et expedite, festinans exire, in illas operosis, ad quod huic in-
clinant.

Mo ad quoniam ratio, hunc in statu perfecto huic, ut opa-
non plenum, nisi per plures actus, hunc uno in cœla
huic per aliquem tractus ducti posse. Hoc ratio est quia, eam am-
plectitur Suar. in met. d. 19. s. 9. n. 14. Vasq. 1. 2. d. 19.
c. 8. n. 92. Ubi pro se citat Henric. quod. 5. q. 15. Durand.
in 2. dist. 12. q. 10. n. 6. 23. Gal. in 3. dist. 23. q. 1. a. 3. dub. 1.
Palmer. q. 2. in prio. et tenet Sal. 1. 2. trac. 10. d. 3. s. 3. n.
20. 2a pars hujus poni, pri ex 2o adversando, ex quo, fit ad statum hu-
plus regis, quam hic aliquem huic quia. Scaris. n. hujus ita intentum, ut ala-
cus, et perfectus simus ad operis, et requirendi longius non ut integrum, nisi
post repetitum plurimorum actuum, quo huic in statu huic, ut operari nisi
per plures actus: ex quibus ex eis, mo longius, quia in perfectione quidem, adqui-
mus ex statu, virtutum principium, proficientiae, ac tandem perfectum,
et status hic quidem huic viventum, ut hic in eo perfecto huic, et ut in eo
huic, et in rebus disposi, sive in cœla huic. 2 status, qui huic in principio
in eo nisi obtinet, ut hic eis huic secundus potest, in ea sanctio, et
mutua adversatione, et visibus in 2o statu perfecto.

Dixi in eloe, plenum et unum actum ut operari huic in eo
huic, et in statu imperfecto, qa potius ordo, ex um-
pari aliquam a novi, in statu perfecto, et omnia tantum actu, nulla et
intentum. Ita Stegud. in 1o dist. 17. dd. supra n. 32. pri, qa multi
actus remissi, hunc tandem in statu perfecto quantum, ut actus nisi
intensus, acquiret plurimos remissis; et unus ut, ut et habet ad plu-
ra actus, de remissione operis. 2a pars rationis, et magnum quod
actus, potest hunc habere in statu imperfecto, sed in aliquo fri remis-
so, ex 2o adversando statu mice, et ex eis fit, quo ex fiori fit, ut
in subito disposito, gliset calor, et quantus, calor habere queat,
ut in actus, et remissus, in subito disposito hunc.

Ot 1m pun rationis operandi ex pe. dd. supra, et forte chan-

& ambiguè dicto sed in re, nec n̄ et plures alij, & hoc ipsum D. Thom.
diuidentes hui voluntij, et huij ultimo finem dicentes, hoc opinij &c agen-
in statu huij pluribus actibus. Hui tū euidentes, sicut, prioris de omni
tota actu in statu perfecto huij operari; hoc ut ipse finem, habitum 2m
prius et ga euidentia ibi, et actus, euidentia illum, eumq; de eo auferat difficultem,
Vnio gignit huiui in statu perfecto.

Sed n̄ substantiam, mari rioeij supposita, sed hominis
n̄ sē temperanda defendo cū Vasq. Suāe. r. d. eadem.

Vnio pō, qadhoc assistit de pēne actus sicut, opinij et amoris, si sint aci-
lis oīs, gignere huij, et in statu perfecto, et imperfecto, accommodate dicitur
intentionem, qd pro opinion quam actus sicut sit remissus, habet
et certus et, alius sicut actus n̄ fonet, pō ū quam actus generet huiui
in non requisito remissij huij actus de intensio, qd remissus huij ut com-
bonior vnū finis huij placeat. in tamen ū ut fortior, placet finis, ex
cogit ille remissius, iste efficacius in obtū finem, magis ipsi se ponit
quam actus, et sint euidentes, tū, et istis aut euidentij, ad huij pleu-
tionem. Tertia aduersariorum solū probat, qd huij pleuterij ad actu
euidente, et minime intentij, talis ei dicat, ut semper inclinet
illum ad iudicandū de eo, atq; ulla finire; n̄ tū probat, qd ille
actus remissus summam intensionem huij complectat, et qd complectat
et n̄ probat, qd actus sicut remissus placeat huiui in statu perfecto,
et ingerit perfectā intensionem, in ij perfectior facultas orta.

Quarta 3a. Vt actus sit ei totali, et perfecti huij, ad ge-
neti. Ro affirmi, ut dicit Suar. Et Vasq. ei totali, pro
ga solus actus concurrit, ut ei omnia, et pro, ad productionem huij,
nec pro ad illam pertinent concurrere, pō solus actus et ei totali, et
perfecti, propter in textū dicitur ei, in quibus ipsum ad actu. Hui
dicitur, ga pro vāly, ad tali sint eiusdem, nuagin omnia et pro, ni
ad vāly actus concurrunt, productio ū huij, n̄ et vāly ad, cum pille
pro n̄ intrigat, nolit aut sentiat, et solū operij in pro huij ad capiens
ū vāly.

Quinta pō Et si in illo sit huij errorij Vz. remissus hui,
potest in eo placuit huij sicut remissus, ea ratione, ut ex gra-
bij virtus hui, n̄ excedat latitudo omnis orij, cum subiū et capax?
Ro affirmi ū ribus pprij, et tenent posse riāt dari in id subiū,